

Анотація

Бикова А.І. Культурна дипломатія Італії на сучасному етапі. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Робота на здобуття кваліфікації магістр міжнародних відносин за спеціальністю 291 «Міжнародні відносини». – Чорноморський національний університет імені Петра Могили. Миколаїв, 2023.

Зміст анотації.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

В сучасному світі процеси глобалізації набувають все більшого значення в різних сферах діяльності міжнародних акторів, суспільний розвиток набуває глобального характеру, посилюється роль і вплив «м'якої сили» держав на міжнародній арені.

Одним із таких «м'яких» інструментів виступає культура, яка є одним із найголовніших компонентів системи міжнародних відносин. Фактор культури як складової «м'якої сили» в світовій політиці набуває нового звучання, серйозно зростає його вплив на загальносвітові соціально-економічні процеси і міждержавні відносини. У зв'язку з цим держави починають приділяти все більшу увагу своїй культурній політиці та дипломатії, стає все більш актуальним і все частіше використовується термін «культурна дипломатія», оскільки експорт, поширення та популяризація національної культури або, в зворотному випадку, відторгнення зовнішньої культурної експансії стали вельми дієвим інструментом дипломатії і досить ефективним засобом боротьби за національні інтереси тієї чи іншої держави.

Культурна дипломатія за умови успішної реалізації може служити дуже сильним допоміжним ідеологічним знаряддям, що супроводжує здійснення загальної зовнішньополітичної стратегії держави, створюючи міцний фундамент, який дозволяє державі не тільки відстоювати і просувати свої національні інтереси на світовій арені, а й безпосередньо впливати на різні політичні, економічні, соціальні процеси в світі

Багато країн, зокрема і Італійська Республіка, активно сприяють поширенню національної культури, що тягне зростання політичного впливу; популяризацію національної мови; поширення позитивного уявлення про державу та зміцнення її іміджу за кордоном; розвиток співпраці з іноземними державами; досягнення цілей зовнішньої політики та багато іншого. Звідси випливає, що культурна дипломатія – це такий собі інструмент, завдяки якому держави можуть сприяти формуванню позитивного зовнішньополітичного образу у світової спільноти та подати йому свої позиції та інтереси.

Культурна дипломатія за умови успішної реалізації може служити дуже сильним допоміжним ідеологічним знаряддям, що супроводжує здійснення загальної зовнішньополітичної стратегії держави, створюючи міцний

фундамент, який дозволяє державі не тільки відстоювати і просувати свої національні інтереси на світовій арені, а й безпосередньо впливати на різні політичні, економічні, соціальні процеси в світі. Культурна дипломатія має велике значення для Італії та для зростання її впливу на міжнародній арені. Італія досить вдало реалізує інструменти культурної дипломатії. Сьогодні актуальним є аналіз культурної дипломатії Італії.

Об'єктом дослідження є культурна дипломатія як інструмент зовнішньої політики держави.

Предметом дослідження є особливості культурної дипломатії Італії на сучасному етапі.

Об'єктом дослідження є культурна дипломатія як інструмент зовнішньої політики держави.

Предметом дослідження є особливості культурної дипломатії Італії на сучасному етапі.

Територіальні межі дослідження передбачені рамками Італії та країн, на які спрямована культурна дипломатія Італії.

Хронологічні межі дослідження охоплюють період з 1990 року (коли розпочався процес реформування органів державної влади Італії, долучених до формування та реалізації культурної дипломатії Італії) до квітня 2023 (реалізація культурної дипломатії Італії в Україні в умовах війни). Втім автор дещо виходить за вказані межі дослідження, зокрема, розширюючи нижню межу дослідження до 1946 р. – коли почалось формування інституційного механізму культурної дипломатії Італійської Республіки (Міністерство закордонних справ створило Директорат Generale delle Relazioni Culturali із завданням реорганізації культурної дипломатії).

Мета роботи полягає у дослідженні особливостей організаційного та інституційного забезпечення культурної дипломатії Італії, характеристиці її основних векторів.

Відповідно до мети поставлені наступні **завдання**:

- розкрити стан наукової розробки проблеми та джерельну базу дослідження;
- охарактеризувати методологію дослідження культурної дипломатії Італії;
- проаналізувати понятійно-категоріальний апарат дослідження;
- розкрити інституційне забезпечення культурної дипломатії Італії;
- проаналізувати інструменти культурної дипломатії Італії;
- дослідити культурну співпрацю Італії із міжнародними організаціями та інституціями;
- проаналізувати основні вектори культурної дипломатії Італії.

Наукова новизна визначається актуальністю досліджуваної проблеми і тим, що запропонована тема є недостатньо вивченою у вітчизняній науковій думці та полягає у тому, що у рамках проведеного наукового дослідження на рівні магістерського дослідження було здійснено аналіз особливостей реалізації культурної дипломатії Італії.

Зокрема, автором уточнено поняття «культурна дипломатія Італії», під яким варто розуміти комплекс прийнятих рішень урядом Італії щодо створення позитивного іміджу держави в міжнародному середовищі, просування національних інтересів Італії та налагодження ефективної економічної співпраці з державами світу через засоби культурного впливу урядових та неурядових структур Італії в різних країнах світу.

Практичне значення роботи полягає в можливості подальшого використання теоретичних навичок вивчення даної теми як матеріали даної роботи мають певну цінність для подальшого використання викладачами, аспірантами та студентами у науково-дослідницьких та навчальних цілях, зокрема при вивченні курсу «Основи дипломатії», «Міжнародні відносини та світова політика».

Апробація результатів дослідження. Частина теоретичних положень та висновків цього дослідження знайшла своє відображення у доповідях на Міжнародній науково-практичній конференції «Ольвійський форум-2023: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі» (Миколаїв, червень 2023), V Міжнародній науковій конференції: «Міжнародні відносини і безпека в багатополлярному світі: контури нового світоустрою для України та світу» (Суми, червень 2023).

Публікації. За темою дослідження було опубліковано двоє тез та наукову статтю (у співавторстві).

Структура роботи. Загальний обсяг магістерської роботи – 115 сторінок, з них 103 сторінки становлять основний текст. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та літератури (109 найменувань українською, англійською, італійською мовами).

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, визначено мету та завдання роботи, об'єкт та предмет дослідження; сформульовано наукову новизну, з'ясовано практичне значення отриманих результатів, їх апробація, окреслено структуру роботи.

У першому розділі «**Теоретико-методологічні засади дослідження культурної дипломатії Італії на сучасному етапі**» подається аналіз стану наукової розробки та джерельної бази проблеми, проаналізовано категоріальний апарат та методологію дослідження.

У пункті 1.1 «*Стан наукової розробки проблеми та джерельна база дослідження*» з'ясовано, що літературно-наукова основа є достатньою для магістерської роботи. Вітчизняна наукова школи здебільшого приділяє увагу висвітленню ролі «м'якої сили» та «культурної дипломатії» загалом, невелика кількість робіт присвячена аналізу саме особливості культурної дипломатії Італії. Зарубіжні публікації, здебільшого італійські, присвячені вказаній проблемі, дозволили з'ясувати цілі, інститути та інструменти культурно дипломатії Італії на сучасному етапі. Більшу частину літературних

джерел складають праці італійських вчених, які висвітлюють еволюцію, інституційну основу, принципи та вектори культурної дипломатії Італії. Група українських науковців, які аналізують особливості культурної дипломатії Італії, є нечисленною. Джерельна база, у зв'язку з темою дослідження, здебільшого представлена офіційними документами глав держав, урядів та міжнародних організацій, інформація з офіційних сайтів органів влади, установ, організацій, програм та проєктів.

У підрозділі 1.2 *«Методологія дослідження культурної дипломатії Італії на сучасному етапі»* показано, що дослідження особливостей культурної дипломатії Італії було використано як загальнонаукові, так і конкретно-наукові методи дослідження обраної теми. Зокрема автор звернувся до методів аналізу і синтезу, індукції та дедукції, узагальнення, групування, історичного методу описового методу класифікації, тощо. Для дослідження культурної дипломатії Італії автор використовує комплекс загальних та наукових принципів та підходів. Дослідницька робота виконана на основі системного, дедуктивного, індуктивного, хронологічного та термінологічного підходів. Методологічним підґрунтям даної роботи стали принципи історизму, системності, об'єктивності, багатофакторності, детермінізму та термінологічний принцип.

У підрозділі 1.3. *«Категоріальний апарат дослідження»* розкрито сутність основних категорій дослідження. Зроблено висновок, що просування культури, мови та ідей країн стало життєво важливим у визначенні ролі та позиції країн у світі. Країни та уряди вважають культурну дипломатію життєво важливою, оскільки культура та її презентація мають першочергове значення для створення позитивного іміджу країни. Культурна дипломатія – це складова концепції «м'якої сили», що за своєю сутністю, на відміну від «жорсткої сили», має здатність «переконувати через культуру, цінності та ідеї».

У другому розділі **«Особливості організаційного та інституційного забезпечення культурної дипломатії Італії»** охарактеризовано інституційне забезпечення культурної дипломатії Італії, розкрито ключові інструменти культурної дипломатії Італії, досліджено культурну співпрацю Італії із міжнародними організаціями та інституціями

У підрозділі 2.1 *«Загальна характеристика інституційного забезпечення культурної дипломатії Італії»* з'ясовано, що ключові напрямки культурної дипломатії Італії реалізуються і координуються в рамках МЗС Італії та започаткованих при ньому інститутів та органів, таких як Генеральна дирекція з просування концепції «Система – Країна», Національна комісія з поширення італійської культури за кордоном та італійські інститути культури, а також за допомогою некомерційних організацій (Товариство Данте Аліґ'єрі). Ці інститути займаються організацією різних культурних заходів, присвячених мистецтву, італійській мові, музиці, кіно, моді, літературі, дизайну, сприяють просуванню науки, культури та мови у світі, зміцненню міжкультурного діалогу тощо. Активна

діяльність даних інститутів та організацій забезпечує досягнення основних прямих та опосередкованих завдань культурної дипломатії: розвитку співробітництва, культурного обміну та економічних зв'язків з іншими державами.

У підрозділі 2.2 *«Ключові інструменти культурної дипломатії Італії»* доведено, що Італія активно сприяє формуванню італомовної спільноти та просуванню італійської мови і культури, пропагуючи бренд «made in Italy». Політика поширення італійської мови – італофонія – важлива частина італійської культурної дипломатії. Освітні та мовні програми та програми академічного та наукового обміну також є важливими інструментами культурної дипломатії Італії. Формування позитивного образу відбувається шляхом пропагування належності до світової культурної спадщини, літератури, особливості італійських традицій. Поширення інформації про привабливість країни з точки зору скупчення великої кількості археологічних об'єктів, музеїв, церков має на меті привернути увагу і до туристичної сфери країни. Іншими словами можна сказати, що просування культури сприяє не лише підтриманню культури італійських спільнот за кордоном, але й направлене на отримання фінансової вигоди та підтримання іміджу привабливої економічно італійської моделі.

У пункті 2.3. *«Культурна співпраця Італії із міжнародними організаціями та інституціями»* визначено, що Італія активно співпрацює у сфері культури із міжнародними організаціями та інституціями. Зокрема, важливим напрямом для італійських дипломатів є співробітництво із ЮНЕСКО, прийняття до якої в 1947 році було важливим кроком для італійської культурної дипломатії. Італія здійснила численні проекти через ЮНЕСКО для відновлення та реставрації археологічних та історико-мистецьких пам'яток, що занепадають. Діяльність Італії в РС спрямована на сприяння міжкультурного діалогу, розвитку спільних цінностей та покращення якості життя. Пропагуючи власну культуру, Італія звертає увагу на свої передові позиції, в тому числі, у сфері інформаційних технологій.

У третьому розділі *«Основні вектори культурної дипломатії Італії»* охарактеризовано європейський та азіатський напрями культурної дипломатії Італії, розкрито особливості реалізації культурної дипломатії Італії в Україні.

У пункті 3.1 *«Європейський напрям культурної дипломатії Італії»* встановлено, що європейський вектор культурної дипломатії ЄС включає роботу із країнами-членами ЄС та з країнами, які не є учасниками європейської спільноти. У країнах Європейського союзу, зокрема у тих, з якими Італія здійснює тісне співробітництво у сфері економіки, діють, окрім посольств та консульств, Товариство Данте Аліг'єрі та понад 40 італійських інститутів культури.

У пункті 3.2 *«Азіатський вектор культурної дипломатії Італії»* виявлено, що Італія застосовує культурну дипломатію в країнах Азії як механізм налагодження двосторонніх відносин із держави цього континенту. Зокрема, дієвою є співпраця із КНР, Японією та Індією. На сьогоднішній

день у КНР, Японії, Індії існують такі італійські установи як Товариство Данте Аліг'єрі та італійські інститути культури, які здійснюють культурні обміни в різних сферах: театр, музика, фотографія, кіно, мистецтво, бібліотеки та багато іншого.

У пункті 3.3. «*Реалізації культурної дипломатії Італії в Україні*» виявлено, що Італія реалізує завдання своєї культурної дипломатії в Україні через роботу посольства та Італійського Інституту Культури в Києві. Саме ці інституції займаються поширенням італійської мови та культури в Україні шляхом проведення культурних заходів, які сприяють обміну ідеями в різних галузях науки та мистецтва. Італійський Інститут Культури в Києві пропонує курси з італійської мови та країнознавства, щорічні екзаменаційні сесії для отримання диплому про знання італійської мови як іноземної, можливість відвідування італійської бібліотеки, інформаційне та документальне обслуговування стосовно галузей італійської культури.

У **висновках** узагальнено головні результати магістерського дослідження.

1. Аналіз стану наукової розробки теоретико-методологічних засад дослідження культурної дипломатії Італії на сучасному етапі показав, що українські науковці недостатньо уваги приділяють означені проблемі, не зважаючи на вагомую роль культурної дипломатії у просуванні національних інтересів держав. Ґрунтовними є праці зарубіжних, особливо італійських науковців.

Джерельна база дослідження охоплює значне коло джерел. Матеріали, використані при написанні роботи, умовно можуть бути поділені на кілька груп. До першої групи увійшли офіційні документи глав держав, урядів, установ та організацій. Другу групу джерельної бази статистичні дані. Зокрема, це різні світові рейтинги. Третю групу джерел становить інформація з офіційних сайтів органів влади, установ, організацій, програм та проєктів. Четверту групу створюють публікації ЗМІ щодо різних аспектів реалізації культурної дипломатії Італією.

2. Розкрито та охарактеризовано принципи та підходи дослідження культурної дипломатії Італії на сучасному етапі. При дослідженні теоретико-методологічних засад дослідження культурної дипломатії Італії на сучасному етапі, автор використовує комплекс загальних та конкретнонаукових принципів та підходів. Дослідницька робота виконана на основі системного, структурно-функціонального, компаративного, інституційного підходів. Методологічним підґрунтям даної роботи стали принципи об'єктивності, історизму, детермінізму, системності, а також термінологічний принцип.

Дослідження проведене із використанням загальнотеоретичних і спеціальних методів. До загальнотеоретичних методів, які застосовані автором, належать методи аналізу і синтезу, індукції та дедукції, абстрагування та узагальнення, а також групування. Для розв'язання визначених наукових завдань і всебічного вивчення поставленої проблеми

були застосовані системний, синхронний, історико-порівняльний, порівняльно-концептуальний (компаративний), проблемно-хронологічний метод, а також метод зовнішньополітичного прогнозування. Під час роботи автором перевагу було віддано системному та порівняльно-концептуальному (компаративному) методам.

3. Визначено понятійно-категоріальний апарат дослідження. Політика «м'якої сили» на початку XXI ст. відіграє величезну роль. Встановлено, що під поняттям «культурна дипломатія» є слід розуміти як складову концепції «м'якої сили», комплекс заходів, що здійснюються як центральними, так і закордонними органами зовнішніх зносин держави з метою дослідження ставлення та інформування іноземної громадськості, а також встановлення контактів закордоном, з метою покращення іміджу держави та досягнення національних інтересів.

Уточнено поняття «культурна дипломатія Італії», під яким варто розуміти комплекс прийнятих рішень урядом Італії щодо створення позитивного іміджу держави в міжнародному середовищі, просування національних інтересів Італії та налагодження ефективної економічної співпраці з державами світу через засоби культурного впливу урядових та неурядових структур Італії в різних країнах світу.

4. Виявлено, що до головних цілей культурної дипломатії сучасної Італії відносяться поширення культури країни, популяризація італійської мови, способу життя італійців, зміцнення позитивного сприйняття держави іншими акторами міжнародних відносин. Перелічені напрямки реалізуються і координуються в рамках МЗС Італії та започаткованих при ньому інститутів та органів, таких як Генеральна дирекція з просування концепції «Система – Країна», Національна комісія з поширення італійської культури за кордоном та італійські інститути культури, а також за допомогою некомерційних організацій (наприклад, Товариство Данте Аліг'єрі). Ці інститути займаються організацією різних культурних заходів, присвячених мистецтву, італійській мові, музиці, кіно, моді, літературі, дизайну, сприяють просуванню науки, культури та мови у світі, зміцненню міжкультурного діалогу тощо. Активна діяльність даних інститутів та організацій забезпечує досягнення основних прямих та опосередкованих завдань культурної дипломатії: розвитку співробітництва, культурного обміну та економічних зв'язків з іншими державами.

5. Як інструменти культурної дипломатії Італійська Республіка, володіючи низкою конкурентних переваг (наприклад, приналежність до світової культурної спадщини, володіння багатою історією, наявність великого вкладу в розвиток світової культури, популярність національного бренду Made in Italy та італійської мови, туристична привабливість країни та багато іншого), використовує численні аспекти національної культури. До найефективніших інструментів відносяться насамперед різноманітні виставки, які регулярно проводяться як на території держави, так і за кордоном, і привертають підвищену увагу з боку іноземців. Окрім

міжнародних виставок, часто проводяться різноманітні культурні заходи: фестивалі італійського кіно та кухні, літературні вечори, заходи, присвячені історії Італії та інші. Наприклад, одним з найбільш популярних та значущих заходів є Тиждень італійської мови у світі, який проводиться щорічно у багатьох країнах.

Політика поширення італійської мови – італофонія – важлива частина італійської публічної дипломатії, це стратегія формування міжнародної італомовної спільноти та наведення мостів між Італією і тими, хто за її кордонами говорить або хоче говорити італійською. І ще раз засвідчує, що в сучасних глобалізаційних процесах стирання кордонів між державами збереження національної та культурної самобутності можливе саме через мову та культуру.

Також варто відзначити такі інструменти культурної дипломатії сучасної Італії, як: освітні програми та програми наукового та академічного обміну, що сприяють просуванню національної мови та культури та розвитку відносин з іншими країнами шляхом надання стипендій іноземним студентам. Італія виступає у ролі однієї з найпривабливіших європейських держав для студентів з інших країн, які щорічно приїжджають до Італії з метою здобути вищу освіту або пройти лінгвістичні курси. Італія сприяє розвитку відносин із іноземними державами шляхом надання стипендій та грантів на навчання іноземним студентам, які вивчають італійську мову.

6. Італія відіграє провідну роль в ЮНЕСКО, надаючи цінний внесок у плані фінансової підтримки, активної присутності, видимості та планування. Італія є одним із головних донорів ЮНЕСКО, підтримуючи її діяльність обов'язковими та добровільними внесками. Італія здійснила численні проекти через ЮНЕСКО для відновлення та реставрації археологічних та історико-мистецьких пам'яток, що занепадають.

Діяльність Італії у Раді Європи спрямована на сприяння міжкультурного діалогу, розвитку спільних цінностей та покращення якості життя. Важливим проектом Ради Європи для культурної дипломатії Італії є «Культурні шляхи», мета якого полягає в тому, щоб знайомити європейців з їхньою культурною самобутністю через високоякісний культурний туризм на основі формування відчуття духовної близькості й спільності минулого, всупереч існуючим у Європі кордонам. Пропагуючи власну культуру, Італія звертає увагу на свої передові позиції, в тому числі, у сфері інформаційних технологій, тому Італія активно долучилась до розробки європейської інформаційної системи HEREIN, яка пропонує набір послуг з використанням комп'ютерних технологій таких, як база даних щодо політики з питань культурної спадщини в Європі тезаурус – портал, що надає доступ до національних веб-сайтів, а також інтерактивні послуги, такі, як форуми або віртуальні виставки.

7. Встановлено, що посольства Італії в європейських країнах регулярно беруть участь у діяльності з популяризації італійської культури та мови, національної музичної, мистецької, театральної, кінематографічної та

дизайнерської спадщини. Основним нормативно-правовими документами, як правило, є Рамкова угода про культурне співробітництво. У багатьох європейських містах відкрито Італійські культурні інститути (зокрема, багато їх у Німеччині, Франції). Активною є італійська публічна дипломатія в балканських країнах.

Італія активно розвиває культурну співпрацю із країнами Азії. Досить успішними є культурні дипломатичні контакти із КНР, Японією та Індією. Уряд Італії пропонує громадянам азіатських країн вивчати італійську мову (зокрема, через портал «Italiana») та пропонує програми навчання у італійських університетах. Культурна дипломатія є дієвим механізмом налагодження двосторонніх відносин між Італією та азіатськими країнами, діяльність інститутів культури позитивно впливає і на формування економічних зв'язків. Як приклад можна навести продуктивні економічні відносини Італії із Індією, Китаєм та Японією, які базуються на можливості Італії запропонувати успішну модель культурної привабливості.

Культурна дипломатія Італії в Україні реалізується в рамках державної програми з формування привабливого іміджу Італії за кордоном та пропагування ідеї «системо-країни». В Україні діє Італійський Інститут Культури в Києві, українцям пропонують вивчати італійську мову, зокрема через онлайн-портал. З початком повномасштабної російсько-української війни, Італія зробила кілька важливих практичних кроки щодо захисту культурної спадщини України в умовах війни. Так, у квітні 2022 року Італія активізувала місію «Блакитні шоломи культури» та склала список культурних цінностей, які потенційно перебувають під загрозою. міністр культури країни Даріо Франческіні має намір створити власний підрозділ для захисту української спадщини. Також уряд Італії ухвалив рішення про закупівлю та відправку відповідних матеріалів в Україну для захисту, транспортування та збереження об'єктів культурної спадщини.

Італійським урядом створено фонди, які допомагають українським митцям, та створено умови для роботи науковців, навчання студентів з України в Італії на час війни в нашій державі.

Ключові слова: Італія, культурна дипломатія, зовнішня політика, «Italiana», італофонія

**Наукові праці, в яких опубліковано основні наукові результати
магістерської роботи:**

1. Бикова А.І., Габро І.В. Інституційне забезпечення та інструменти культурної дипломатії Італії // АСТА DE HISTORIA & POLITICA: SAECULUM XXI. Вип. 5. 2023. С. 55-62.
2. Бикова А.І. «Italianita» як інструмент культурної дипломатії Італії // Міжнародна науково-практична конференція «Ольвійський форум – 2023: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі»: тези. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра могили, 2023.
3. Бикова А.І. Культурна дипломатія Італії в Україні під час повномасштабної російської української війни // V Міжнародна наукова конференція «міжнародні відносини і безпека в багатополлярному світі: контури нового світоустрою для України та світу»: тези. Суми, 2023.

Bykova A.I. Cultural diplomacy of Italy at the present stage. – Manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «master». Petro Mohyla Black Sea National University, Mykolaiv, 2023.

One of such "soft" tools is culture, which is one of the most important components of the system of international relations. The factor of culture as a component of "soft power" in world politics acquires a new sound, its influence on global socio-economic processes and interstate relations is seriously growing. In this regard, states begin to pay more and more attention to their cultural policy and diplomacy, the term "cultural diplomacy" is becoming more relevant and more often used, since the export, dissemination and popularization of national culture or, in the opposite case, the rejection of external cultural expansion have become a very effective tool of diplomacy and a fairly effective means of fighting for the national interests of one or another state.

Cultural diplomacy, under the condition of successful implementation, can serve as a very strong auxiliary ideological tool that accompanies the implementation of the general foreign policy strategy of the state, creating a solid foundation that allows the state not only to defend and promote its national interests on the world stage, but also to directly influence various political, economic, social processes in the world

Many countries, in particular the Italian Republic, actively promote the spread of national culture, which leads to the growth of political influence; popularization of the national language; spreading a positive image of the state and strengthening its image abroad; development of cooperation with foreign countries; achievement of foreign policy goals and much more. It follows from this that cultural diplomacy is a kind of tool, thanks to which states can contribute to the formation of a positive foreign policy image in the world community and present their positions and interests to it.

Cultural diplomacy, under the condition of successful implementation, can serve as a very strong auxiliary ideological tool that accompanies the implementation of the general foreign policy strategy of the state, creating a solid foundation that allows the state not only to defend and promote its national interests on the world stage, but also to directly influence various political, economic, social processes in the world. Cultural diplomacy is of great importance for Italy and for the growth of its influence in the international arena. Italy quite successfully implements the tools of cultural diplomacy. Today, the analysis of Italian cultural diplomacy is relevant.

The work reveals the institutional support of Italy's cultural diplomacy, the tools of Italy's cultural diplomacy. The author examines Italy's cultural cooperation with international organizations and institutions and analyzes the main vectors of Italy's cultural diplomacy.

Key words: Italy, cultural diplomacy, foreign policy, «Italiana», Italophony